

[Statsministeren]

der er tale om at finde en hårfin balance. Regeringen agter ikke at acceptere en udvikling, der måtte indebære, at arbejdsløsheden igen vokser kraftigt. Men de justeringer, der eventuelt skal ske i den økonomiske politik for at undgå det, skal ikke resultere i en fornyet stigning i det private eller i det offentlige forbrug, for det ville være en ganske kortsigtet løsning, som ville give os endnu større problemer på blot lidt længere sigt. Det behøver jeg ikke at bruge ord på at dokumentere, for det ved Tingets medlemmer at vi har oplevet en række gange i de svundne årtier.

Næh, vi skal koncentrere os om at styrke de udlandskonkurrerende erhverv yderligere, så vi undgår den frygtede forringelse af konkurrenceevnen. En hovedårsag til den økonomiske afmatning er altså den svage økonomiske vækst i landene omkring os. Men de mørkere udsigter for produktion og beskæftigelse beror også på udviklingen her i vort eget land. Sidste år steg de danske lønninger for stærkt og stærkere, end der var lagt op til med den stramme overenskomstløsning fra 1985. De nye og frivilligt indgåede overenskomster ser også ud til at give en stærk omkostningsstigning. Det er der ingen grund til at skjule, og det trækker naturligvis – sådan er det jo – i retning af dårligere eksport, faldende investeringer og ringere beskæftigelse. Det er den grundlæggende sammenhæng, som vi alle må erkende. Det er problemet, vi skal slås mod.

De nye overenskomster er indgået frivilligt af arbejdsmarkedets parter, og regeringen agter ikke at gribe ind i disse overenskomster. Men vi kan på den anden side ikke i den kommende tid blot stiltiende se på, at konkurrenceevnen måtte blive forringet til skade for produktion og beskæftigelse.

En del af vanskelighederne for eksporten hænger sammen med udviklingen i valutakurserne. I begyndelsen af 1980'erne steg værdien af dollar og en række andre valutaer. Det styrkede selvfølgelig den danske konkurrenceevne. I de sidste år er dollaren og flere andre valutaer faldet, og det klemmer naturligvis den danske konkurrenceevne. Men ser vi det over hele perioden, har ændringerne dog været beskedne, og det nytter ikke, at vi i en presset situation forlader fastkurspolitikken. Det ville give os større pristigninger, det ville give os mere lønpres og højere lønninger, og det ville give os en stig-

ning i renten. Det ville i virkeligheden blot forøge vore problemer.

Vi skal fastholde den lave inflation, og vi skal skabe et solidt, ægte grundlag for en lavere rente. Vi rokker os derfor ikke fra fastkurspolitikken. Regeringen noterer med tilfredshed, at et bredt flertal her i Folketinget står bag os i denne vurdering.

Vi skal finde andre veje til det, der er brug for i den kommende tid: at styrke virksomhedernes konkurrenceevne og indtjening, så de kan klare sig bedre i den hårde internationale konkurrence. Der er mange elementer, som indgår i begrebet »vore virksomheders konkurrenceevne«. Regeringen vil derfor i den kommende tid arbejde for at lette konkurrenceerhvervenes omkostninger gennem en række initiativer, der kan bidrage til at genskabe de konkurrencedygtige indtjeningsforhold, som vi så klart kendte, f.eks. i årene 1984 og 1985.

Det vil blive helt afgørende, at sådanne lettelser ikke omsættes i højere lønninger. Ellers er vi lige vidt. Der er derfor behov for en tæt kontakt med arbejdsmarkedets parter for at sikre, at lønningerne ikke kommer til at stige mere, end parterne selv regnede med ved indgåelsen af overenskomsterne.

Målet må være, at konkurrenceerhvervenes samlede omkostninger stiger mindre end udlandets. Det mål skal nås, hvis vi skal afværge en stigning i arbejdsløsheden, og det er regeringens mål. Lavere omkostninger end udlandets og en god indtjening i eksporterhvervene er den eneste brugbare platform for fremgang i produktion og beskæftigelse. Denne fremgang skal styrkes gennem mere langfristede industripolitiske initiativer. Vi har også arbejdet med det i år og i fjor. Regeringen arbejder på og håber nu hurtigt at få oprettet et nyt finansieringsselskab i stor størrelse, som vil være i stand til at gå ind med risikovillig kapital i store låneprojekter i dansk erhvervsliv, projekter, hvor der arbejdes med at udvikle nye produkter eller produktionsmetoder.

Regeringen arbejder også på at finde nye former for samarbejde mellem de største danske eksportvirksomheder og de offentlige forskningsinstitutter. Målet er, at vi bliver i stand til at tage konkurrencen op med de store udenlandske koncerner på nogle af de områder og markeder, hvor den økonomiske fremgang er stærkest. Her skal vi især satse.